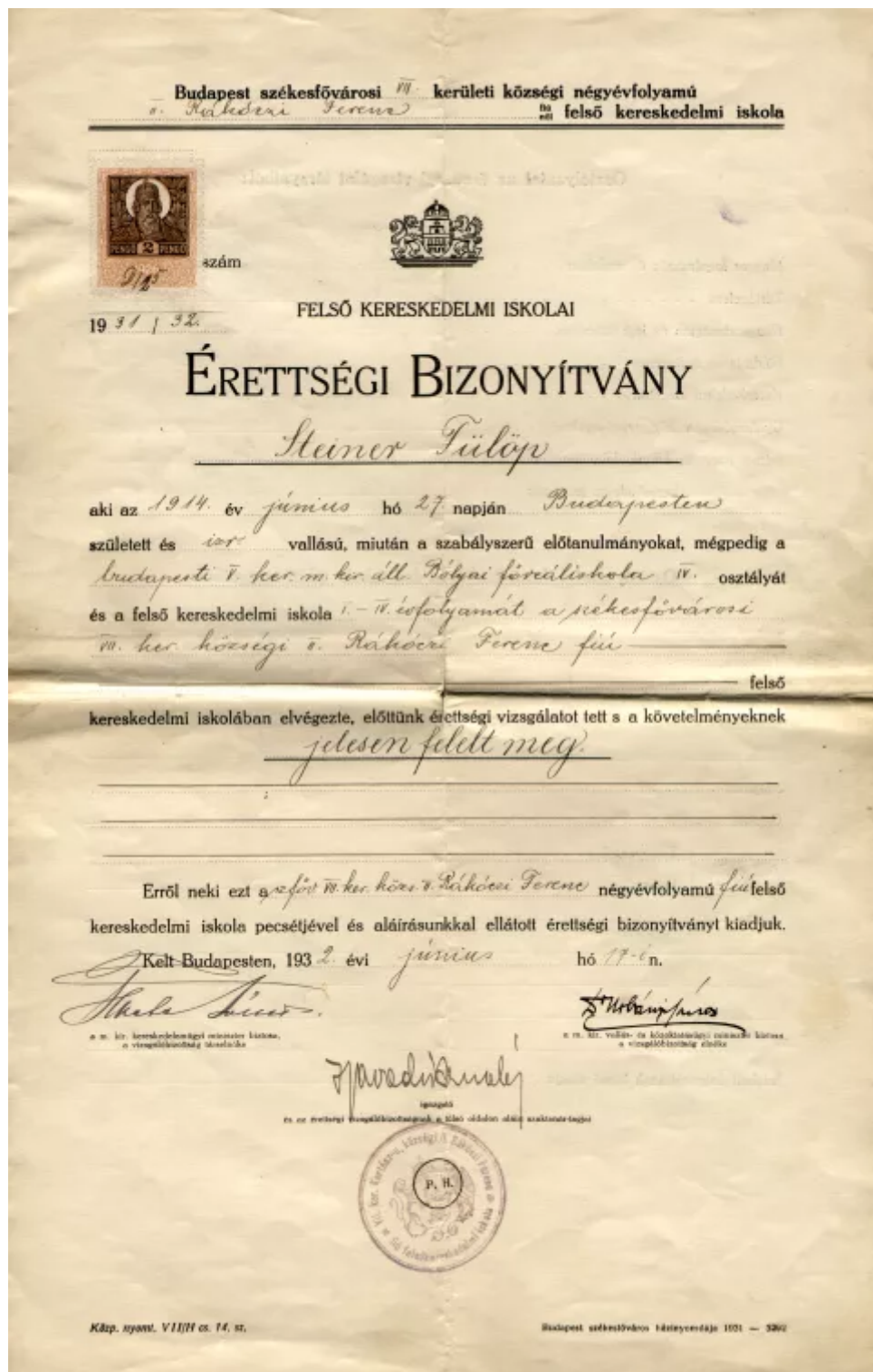

Sárdi Fülöp Érettségi Bizonyítványa

Ez az érettségi bizonyítványom.

Elemi után a Markó utcai Bolyai reálba [lásd: gimnázium és egyéb középiskolák] mentem, és ott két évet jártam. Nem ott érettségiztem, hanem a Kertész utcai Kereskedelmi Főiskolában [Felső kereskedelmi iskola volt; lásd: kereskedelmi iskolák. -- A szerk.], 18 évesen, 1932-ben.

Általában elég jól tanultam. Nem voltam a legjobb, de a legjobbak között. Annyira, hogy az önképzőkör elnöke lettem a kereskedelmiben, és ugyanakkor az iskolában lévő úszószakosztálynak is a vezetője voltam. Franciát tanultam, zsidó hittanra jártam. A harmincból körülbelül kilencen voltunk zsidók, akik egy zsidó tanárhoz jártak. Én nem tanultam meg olvasni héberül, és a tanár mindig azt mondta, hogy lehet egy zsidó önérzet ilyen, hogy nem tanulja meg a hébert. De hát ő se tudott velem sokat csinálni.

Nekem az iskolában nem voltak antiszemita élményeim. Ott nagyon komoly tekintélyünk volt -- egyrészt nekem személyesen, én egy eléggé vezéregyéniség voltam az osztályban. De közvetlenül az iskola után már igen. Mert az érettségi után az olyan korú embernek, mint én voltam, leventére [lásd: levente-mozgalom] kellett járnia. Az Aréna úton volt az Albrecht laktanya -- azt hiszem, így hívták --, és oda jártunk be minden vasárnap délelőtt leventére. És ott már komoly atrocitások voltak, lezsidóztak meg kellemetlenkedtek.

Az érettségi írásbeli után, tehát még mielőtt a szóbelim volt, az egyik evezős tagtársam vállalatához kerültem. Fölvettek engem alkalmazásba. A Caola Baeder Gyárnak a Baeder Herman volt a tulajdonosa, és annak a fia a klubnak a tagja volt. És a Baeder Herman-féle érdekeltséghez tartozott a Borolin Sósorszesz Gyár. Ez az Aulich utcában volt. És ennek az igazgatója volt a Rajna Feri, aki klubtag volt. És a Rajna Feri vett engem oda a Borolinba. Tisztviselő voltam. Raktárak, kiadni-beadni, számlázni, ezeket csináltam, de nem sokáig. Átnyergeltem a Steiner Laciékhoz, a boros céghez. Ez egy bornagykereskedés, aminek egy saját söntése volt. A Thököly út 44-ben a pince borpincének volt berendezve. Ott több ezer hektoliter bor volt, és volt Kőbányán egy bérelt pincéjük, ahol egy egész rész volt az övék. Nagyon gazdag emberek voltak, saját házuk volt a Thököly út 44. Nekem akkor 60 pengő volt a fizetésem, és az apám akkor mint üzletvezető 200 pengőt keresett. Tehát a 60 pengő az valami volt. Hazaadtam a fizetésem.